

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 11. prosinca 2016. [\[Multimedia\]](#)

Pozvani smo na istinsku radost

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas slavimo Treću nedjelju došašća, koju karakterizira poziv svetoga Pavla: „Radujte se u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se! [...] Gospodin je blizu!" (Fil 4, 4-5). Radost na koju nas poziva Apostol nije neka površna ili čisto emotivna sreća, niti je to svjetovna sreća ili ona koju daje konzumerizam. Ne, to nije ta sreća, već je riječ o istinskoj radosti, koju smo pozvani iznova iskusiti. Okus prave radosti. To je radost koja dotiče dubinu našega bića, dok iščekujemo Isusa koji je već došao donijeti spasenje svijetu, obećanog Mesiju, rođenog u Betlehemu od Djevice Marije. Služba riječi nam pruža odgovarajući kontekst kako bismo razumjeli i doživjeli tu radost. Izaija govori o pustinji, sasušenoj zemlji, stepi (usp. 35, 1); prorok pred sobom ima klonule ruke, klecava koljena, preplašena srca, slijepe, gluhe i nijeme (usp. rr. 3-6). To je slika situacije pustoši, neumoljive sudbine bez Boga.

Ali konačno se razliježe navještaj spasenja: „Budite jaki, ne bojte se! – kaže prorok – Evo Boga vašega [...] On sâm hita da vas spasi" (usp. Iz 35, 4). I sve se umah mijenja: pustinja cvjeta, utjeha i radost prožimaju srce (usp. rr. 5-6). Ti znakovi koje Izaija naviješta kao objaviteljske znakove već prisutnog spasenja, svoje ispunjenje nalaze u Isusu. On sâm to kaže odgovarajući glasnicima koje je poslao Ivan Krstitelj. A što Isus kaže tim glasnicima? „Slijepi proglédaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju" (Mt 11, 5). To nisu puke riječi, već djela koja pokazuju kako spasenje, koje donosi Isus, zahvaća i obnavlja čitavo ljudsko biće. Bog je ušao u povijest da nas oslobodi od ropstva grijeha; razapeo je svoj šator među nama da dijeli naš život, da povije i izliječi naše rane i da nam dadne novi život. Radost je plod toga spasiteljskog zahvata i Božje ljubavi.

Pozvani smo pustiti da nas obuzme osjećaj klicanja. Toga klicanja, te radosti... Ali kršćanin koji nije radostan, tome kršćaninu nešto nedostaje, ili nije kršćanin! To je radost srca, nutarnja radost koja nas tjera naprijed i ulijeva nam hrabrost. Gospodin dolazi, dolazi u naš život kao osloboditelj,

dolazi nas osloboditi od svih nutarnjih i vanjskih ropstava. On nam pokazuje put vjernosti, strpljivosti i ustrajnosti kako bi naša radost o njegovu ponovnom dolasku bila potpuna. Božić je blizu, znakovi da je sve bliže vidljivi su na ulicama i u našim domovima; i ovdje na Trgu su postavljenije jaslice uz koje je drvo. Ti nas vanjski znaci pozivaju da prihvatimo Gospodina koji uvijek dolazi i kuca na naša vrata, kuca na naše srce, da nam se približi; pozivaju nas prepoznati njegove korake među onom braćom koja prolaze pokraj nas, osobito među najslabijima i potrebitima

Danas smo pozvani radovati se zbog predstojećeg dolaska našeg Otkupitelja i pozvani smo tu radost dijeliti s drugima, pružajući utjehu i nadu siromašnima, bolesnima, svima onima koji su usamljeni i nesretni. Neka nam Djevica Marija, „službenica Gospodnja“, pomogne slušati Božji glas u molitvi i služiti mu samilosno u braći, kako bismo spremni prispjeli Božiću, pripravivši svoje srce da prihvati Isusa.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Danas izražavam svoju blizinu, napose u molitvi, stanovnicima Alepa. Ne smijemo zaboraviti da je Alep grad, da su tamo ljudi: obitelji, djeca, stare i bolesne osobe... Nažalost već smo se navikli na rat, razaranje, ali ne smijemo zaboraviti da je Sirija zemlja bogata poviješću, kulturom i vjerom. Neprihvatljivo nam je da se sve to poništi ratom, koji je gomila nepravdi i laži. Upućujem apel svima da se zauzmu da se donese civilizirana odluka; da se kaže „ne“ razaranju, a „da“ miru, „da“ žiteljima Alepa i Siriji.

Molimo također za žrtve nekoliko okrutnih terorističkih napada kojim su posljednjih sati pogođene različite zemlje. Mjesta su različita, ali nažalost zajedničko im je nasilje koje sije smrt i razaranje, jedan je također i odgovor na to: vjera u Boga i jedinstvo u ljudskim i građanskim vrijednostima. Izražavam posebnu blizinu mom dragom bratu papi Tawadrosu II. [patrijarh Koptske pravoslavne Crkve] i njegovoj zajednici mi uzdižem svoje molitve za poginule i ranjene.

Danas su, u Vientianeu, u Laosu, blaženima proglašeni Mario Borzaga, svećenik družbe Misionarâ oblatâ Bezgrešne Djevice Marije, Paolo Thoj Xyooj, vjernik laik kateheta i četrnaest drugova ubijenih iz mržnje prema vjeri. Neka njihova herojska vjernost Kristu bude primjer i ohrabrenje misionarima, a posebno katehetama, koji u misijskim zemljama obavljaju dragocjeno i nezamjenjivo apostolsko djelo, na čemu im je čitava Crkva zahvalna. Sjetimo se sada naših katehista: koliki silan trud ulažu, veliki posao! Biti katehist je nešto prelijepo: to znači donositi Gospodinovu poruku da raste u nama. Molim, jedan pljesak katehistima, svi!

Od srca pozdravljam sve vas, dragi hodočasnici iz raznih zemalja. Danas je prvi pozdrav pridržan djeci, koja su došla na tradicionalni blagoslov kipića malog Isusa (tzv. „Bambinelli“), koji su

organizirali župski oratoriji i katoličke škole iz Rima. Draga djeco, kad sa svojim roditeljima bude molili pred jaslicama, zamolite malog Isusa da nam pomogne svima ljubiti Boga i bližnjega. A spomenite se i mene u svojim molitvama, kao što se i ja vas sjetim. Hvala!

[...]

Svima želim ugodnu nedjelju. I ne zaboravite moliti za mene. Želim nešto reći djeci: želimo čuti jednu pjesmu! Doviđenja i dobar tek! Pjevajte!